

Yitik Bir Ömrün Sargısıdır Gerçeğimiz

– S. Yetgin · 16 Eylül 2014

Bir parça dün kopararak ilişiver yârim yalnızlığım
Tutun saymayı unuttuğumuz günlerin iğreti terkisine
İliştir sararmış hüznlerini solgun düşlerin yakasına
Bir gülün sahrasına gömülerek sana aşkı anlatayım
En mutlu rüyalar kendi vedasını unutandır aslında Nadası unutulmuş bayramlar giydirme bana boşuna
Kendi susuzluğumun hazmından damlar gönül suyum
Sensizliğin koparılmış yapraklarıyla örtersin üzerimi
Bir parça ızdırap kaynatarak bana aşkın demliğinde
Sevdanın suretlerine değdiriver yanılmalı ellerini
Tükenen bir ömrün hicazına ser tarumar sevilerini Hüznün kalın duvarlarına zakkum tohumları ekme
Kalburüstü bir gerçeğin toprağına sarılır her çiçek
Ve her düş yatalak bir sevginin dalgalarına sarılır
Yönsüz rüzgârların gövermiş mavilerine gömülünce
Sarhoş mevsimlerin yaşlı dallarına tutunuverir yıllar
Biter dünler, tükenir gönüller ve anlarda kalır sevgiler
An olur, kum olur, toz olur bir gün ruhtaki döngüler Bir sahra hapishanesinde sırtımızda hazin
kırbaçlarla
Bir başka ömrün yitik kaygılarıyla tutunuruz harflere
En öksüz renklerin mağrur harıyla sarılırız biz yangına
Neyi özlersek sermayemizdir göçebe yoksulluğumuz
Her dem gözyaşlarımız düşer aşkın hırçın denizlerine
Yitik bir ömrün sargılarıyla tutunuruz hep gerçeğimize Sürgit bir düşünüşün ivmesine kapılarak gel
yurduma
Düş harmanlarımızı kaldırarak bekleyelim kara kışları
Çocukça düşlerin uçurtmasıyla yakın edelim uzakları
Tükenen bir ömrün sızılı tespihlerini aşkımızla çekerek
Kendi dalgamızın sırtında içlenerek savrulalım göklere Eksik manalara sığınarak sırrına karışiver
aynaların
Nafle ve ereksiz sorgularla devrilir bir gün yılların
Yorgun anların yelesine tutunarak birikir anıların
Kırık ışık geçişleri toplarız çatlamış avuçlarımızda
Gönülsüz bir yolculuğun pencerelerine yaslanınca
Aşkın slâyetleri geçer hüznle yamalı ömrümüzden
Ve çıkar gelir bir sevgili sevdanın mor patikasından
Dokunur yorgun tenimize, sayar üçe kadar 'aşk' diye

Selahattin YETGİN